

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Timofci Vladimir
Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Malai Tatiana în numele inculpatului Țiganciu Dumitru prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Țiganciu Dumitru xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 04.12.2018-12.12.2019;
2. Instanța de apel: 03.02.2020-10.06.2020;
3. Instanța de recurs: 23.10.2020-16.12.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 decembrie 2019, Țiganciu Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit.d) Cod Penal la 2 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, a fost adăugată la pedeapsa stabilită în prezenta cauză durata pedepsei executată parțial, stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 01.12.2017 și, definitiv i s-a stabilit inculpatului Țiganciu Dumitru pedeapsa de 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Țiganciu Dumitru, la data de 04.06.2017, în perioada de timp de la orele 03:00 până la orele 09:00, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane și însușirii lor ulterioare, prin acces liber a sustras automobilul de model Mercedes Benz E-300 cu n/î xxxxx, ce aparține cu drept de proprietate cet. Cotorobai Iurie, în valoare de 32000 lei, care era parcat în curtea blocului de locuit de pe adresa mun. Chișinău str. Traian, 10, cauzând astfel părții vătămate Cotorobai Iurie o daună materială considerabilă.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Țiganciu Dumitru a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2), lit.d) Cod penal, individualizată prin „furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Bucatca Vadim în interesele inculpatului Țiganciu Dumitru prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Țiganciu Dumitru să fie achitat.

3.1 În motivarea cererii de apel, avocatul a invocat că, la materialele cauzei nu sunt administrate probe care ar dovedi vinovăția lui Tiganciu Dumitru.

A susținut apărarea că, partea vătămată atât în ședința de judecată, cât și la urmărirea penală, nu a putut demonstra că a avut în proprietate mijlocul de transport, or, la materialele cercetate în cadrul ședinței de judecată nu sunt anexate careva acte care ar demonstra faptul că Cotorobai Iurie ar deține mijlocul de transport în cauză, la fel organul de urmărire penală nu a probat în nici un fel mărimea prejudiciului.

A mai indicat avocatul că, fiind audiată în calitate de martor Casian Ludmila a declarat că automobilul sus menționat a fost procurat de ea și soțul său la prețul de 16500 euro.

Declarațiile date de martorul Scripnicov Vladimir sunt contradictorii, în ședința de judecată a declarat că nu cunoaște modelul a/m lui Cotorobai Iurie, la urmărirea penală a oferit alte declarații.

Consideră avocatul că instanța de fond urma să aprecieze critic atât declarațiile părții vătămate cât și a martorilor, deoarece atât partea vătămată cât și martorii susțin faptul că au aflat de la Odobescu Adrian că inculpatul a răpit automobilul, alte circumstanțe referitor la furt nu cunosc.

A indicat apelantul că, atât instanța de judecată, cât și organul de urmărire penală nu au audiat persoana în cauză declarațiile lui Odobescu Adrian cel puțin lipsesc și din rechizitoriu.

A considerat apărătorul că, probe prezentate de către partea acuzării nu dovedesc vinovăția inculpatului, nu au fost prezentate probe concludente care ar putea fi puse la baza sentinței de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2020 a fost respins apelul avocatului Bucatca Vadim în interesele inculpatului Țiganciu Dumitru, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Țiganciu Dumitru a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.d) Cod Penal, după indicii calificativi *-furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Cu referire la motivele invocate de apărare precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului Țiganciu Dumitru și că acesta urma să fie achitat de sub învinuirea adusă în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod Penal, instanța de apel a constatat că, prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei.

Instanța de apel a considerat că, aceste afirmații ale avocatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, or, prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) Cod Penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 al. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Examinând probatorul administrat, instanța de apel, a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Țiganciuc Dumitru și pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: - declarațiile părții vătămate Cotorobai Iurie; - declarațiile martorului Casian Ludmila; - declarațiile martorului Scripnicov Vladimir; - procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 26.11.2018, în cadrul căruia partea vătămată Cotorobai Iurii l-a recunoscut pe Țiganciuc Dumitru ca fiind persoana căreia i-a permis să înnopteze în automobilul său; - recipisa de vânzare-cumpărare a automobilului, prin care cet. Lupușor Anatoli, confirmă că la data de 11.04.2016 i-a vândut lui Cotorobai Iurie, automobilul de model Mercedes Benz E300, de culoare sură, la prețul de 1600 euro. La momentul vânzării-cumpărării mașina se află în stare normală, actele fiind valabile.

Instanța de apel a reiterat că, la caz, obiectul juridic al acestei infracțiuni, l-a constituit anume mijlocul de transport ce aparține cu drept de proprietate părții vătămate Cotorobai Iurie, care era parcat pe str. Traian 10, mun. Chișinău, lăsându-l pe inculpatul Țiganciuc Dumitru să înnopteze în mijlocul dat, la solicitarea ultimului fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate Cotorobai Iurie și a martorului Scripnicov Vladimir.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, atât din declarațiile părții vătămate Cotorobai Iurie, cât și a martorului Scripnicov Vladimir, se confirmă integral că inculpatului Țiganciuc Dumitru i s-a permis de către partea vătămată să înnopteze în automobil, fiind înmânate acestuia cheile de la automobil, iar a două zi, inculpatul împreună cu automobil a dispărut.

Prin urmare, s-a constatat în acțiunile inculpatului prezența laturii obiective a infracțiunii de furt, or, acesta a comis o fapta prejudiciabilă prin luare ilegală și gratuită a mijlocului de transport ce aparținea părții vătămate, în situația în care, partea vătămată doar a permis ca inculpatul să înnopteze în automobil.

Mai mult ca atât, în urma luării ilegale și gratuite a mijlocului de transport, părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciul patrimonial, pe care ultima l-a estimat la acel moment, la o valoare de 32 000 lei, având în vedere că, conform recipisei de vânzare-cumpărare, se confirmă că partea vătămată a procurat automobilul de model Mercedes Benz E300, de la Lupușor Anatoli la prețul de 1600 euro.

În circumstanțele menționate, s-a constatat existența faptei prejudiciabile și legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, or în afară oricăror dubii rezonabile, rezultă că anume inculpatul Țiganciu Dumitru a sustras pe ascuns, Mercedes Benz E300, care aparținea părții vătămate Cotorobai Iurie.

Sub aspectul laturii subiective, instanța de apel a notat că, la caz a fost adeverită pe deplin intenția inculpatului Țiganciu Dumitru de sustragerea pe ascuns a bunului părții vătămate, cu scop de cupiditate, or, în ședința de judecată, partea vătămată a relatat că, după ce telefonându-l pe inculpat, telefonul acestuia era deconectat, a apelat la Odobescu Andrei, care locuia împreună cu Țiganciu Dumitru în Stăuceni, căruia i-a comunicat ce s-a întâmplat și l-a rugat să-l găsească pe Țiganciu. Aproximativ peste o oră l-a apelat Odobescu Andrei și i-a comunicat că l-a găsit pe Țiganciu împreună cu automobilul, care era în câmp fără combustibil. Atunci el l-a rugat pe Odobescu Andrei să ia actele, cheile și geanta prietenei sale Luzanova Alexandra, la care Odobescu Andrei l-a apelat în decurs de o ora și i-a zis că actele și cheile de la mașină Țiganciu Dumitru nu i le-a transmis. Tot în acea seară, Țiganciu Dumitru l-a telefonat și i-a zis că o să-i aducă mașina undeva în centru, și pe urmă nu l-a mai apelat, telefonul dat era deconectat.

Instanța de apel a respins afirmațiile avocatului precum că acuzatorul de stat nu a prezentat probe ce ar confirma că inculpatul Țiganciu Dumitru Igor a comis infracțiune, or, din materialele cauzei penale se constată evident că inculpatul a sustras mijlocul de transport pentru ca ulterior să-l înstrăineze în schimbul mijloacelor bănești.

Ca neîntemeiată, instanța de apel, a respins și afirmația avocatului precum că, nu sunt anexate careva acte care ar demonstra faptul că Cotorobai Iurie ar deține mijlocul de transport în cauză, or, din conținutul recipisei de vânzare-cumpărare a automobilului, rezultă evident că Lupușor Anatoli la data de 11.04.2016 i-a vândut lui Cotorobai Iurie, automobilul de model Mercedes Benz E300, de culoare sură, la prețul de 1600 euro. La momentul vânzării-cumpărării mașina se află în stare normală, actele fiind valabile.

Totodată, la caz, instanța de apel a ținut cont și de declarațiile martorului Casian Ludmila, care fiind mama părții vătămate, a relatat că, mașină de model „Mercedes-Benz E300” cu numere de înmatriculare lituaniene, au procurat-o ea împreună cu soțul pentru fiul lor, cu suma de 1600 euro.

Nu au fost apreciate critic atât declarațiile părții vătămate cât și a martorilor, deoarece atât partea vătămată cât și martorii susțin faptul că au aflat de la Odobescu Adrian că inculpatul a răpit automobilul, alte circumstanțe referitor la furt nu cunosc, așa cum a pledat avocatul, or, din declarațiile părții vătămate Cotorobai Iurie și martorului Scripnicov Vladimir rezultă evident că anume Țiganciu Dumitru Igor a rămas ultimul în automobil, fiind totodată, lăsate și cheile de la lacătul de pornite.

Astfel, instanța de apel a considerat cert identificat și demonstrat fără echivoc faptul că acțiunile inculpatului Țiganciu Dumitru, sunt plasate anume sub aspect penal, fapta fiind dovedită prin probe pertinente și concludente, care coroborează între ele,

iar în cele din urmă acțiunile acesteia just au fost încadrate în condițiile normei vizate de art. 186 alin. (2), lit.d) Cod penal.

La individualizarea, stabilirea categoriei pedepsei inculpatului Țiganciuc Dumitru, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunii mai puțin grave, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat, totodată, acesta nu este încadrat în câmpul muncii, nu se află la medicul narcolog sau psihiatru, nu are persoane la întreținere, constatând că, corijarea și reeducarea acesteia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Având în vedere că, inculpatul Țiganciuc Dumitru, anterior a fost condamnat, instanța de apel a constatat că, cumularea parțială al pedepselor stabilite pentru concurs de infracțiuni, corect și legal a fost stabilită de prima instanță, astfel, fiindu-i numită o pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală, deși, prin răspunsul administrației Penitenciarului nr.13 Chișinău, se confirmă că Țiganciuc Dumitru s-a deținut în penitenciar în perioada de 30.06.2017 - 05.04.2018, 14.03.2019 - 30.01.2020 - data când a fost emis răspuns, la caz, nu poate fi admisă solicitarea inculpatului, de vreme ce prin materialele cauzei, nu se confirmă că inculpatul s-ar fi adresat cu o asemenea cerere în prima instanță, când era examinată cauza penală în fond, or, instanța de apel verifică doar legalitatea și corectitudinea actului judecătoresc contestat, totodată lipsesc probe care urmează a fi administrate la stabilirea condițiilor de detenția a inculpatului, ultimul având posibilitatea să depună separat o astfel de plângere în temeiul prevederilor art. 473/2-473/4 Cod de procedură penală.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată, *cu recurs ordinar* de către avocatul Malai Tatiana în numele inculpatului Țiganciuc Dumitru care indicând temeiurile prevăzute la art. 427 alin.1) pct. 6) și 8) Cod procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei, prin care Țiganciuc Dumitru să fie achitat sau dispunerea rejudecării cazului în instanța de apel, în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

4.1 În motivarea recursului a indicat că:

- materialele dosarului atestă fapte de neglijență din partea organului de urmărire penală sau a instanței de fond prin care nu s-a probat prin nimic mărimea prejudiciului material sau careva acte care ar demonstra faptul că Cotorobai Dumitru deține mijlocul de transport;

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apelul depus și că nu s-a specificat care probe concludente au stat la baza condamnării lui Țiganciuc Dumitru;

- instanța de fond cât și instanța de apel nu au făcut o analiză multilaterală și coerentă a tuturor probelor, legătura între ele și nefiind motivată concluzia instanței în ce privește acceptarea unor probe. Declarațiile date de martorul Scripnic Vladimir

sunt contradictorii, în ședința de fond el a declarat că nu cunoaște modelul automobilului lui Cotorobai Iurie, iar la urmărirea penală a oferit alte declarații;

- instanța de fond cât și instanța de apel au apreciat critic atât declarațiile părții vătămate cât și al martorilor, deoarece atât partea vătămată cât și martorii susțin faptul că au aflat de la Odobescu Adrian că inculpatul a răpit automobilul și că alte informație referitor la furt nu cunosc. Organul de urmărire penală nu a audiat persoana în cauză, dar urma s-o audieze;

- instanța de apel nu s-a expus referitor la cererea inculpatului privind aplicarea art.385 alin.(5) Cod procedură penală, prin care a solicitat reducerea termenului de pedeapsă pentru perioada care s-a aflat în Penitenciarul-13 cu includerea perioadelor în care s-a deținut.

5. La recursurile ordinare declarate de către avocatul Malai Tatiana în numele inculpatului Țiganciu Dumitru în conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia invocând că, argumentele aduse au fost obiect de judecare în instanța de apel și prima instanță instanță, după cum s-a constatat, le-a examinat detaliat și minuțios, apreciind toate probele din dosar conform art.414 alin.(3) Cod de procedura penala, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

A indicat acuzarea că, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluzia privind vinovăția inculpatului, Țiganciu Dumitru, în comiterea infracțiunii incriminate, rezulta din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

La rândul său, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului în sensul declarat.

6. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.*

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul ordinar în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat

Potrivit textului recursului se invocă, temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin.1) pct. 6) Cod procedură penală, susținând, că decizia atacată

nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și pct. 8) Cod de procedură penală atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

7.1. Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent, prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal constată că, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414, 415, 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul apărării, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Colegiul constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că probele administrate au fost analizate obiectiv și a fost dat răspuns la toate argumentele apărării expuse în apel.

De fapt, din textul recursului Colegiul penal atestă, că autorul critică decizia sub aspectul aprecierii probelor administrate de ambele instanțe, considerând-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acușării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Țiganciuc Dumitru privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod Penal, să fie întemeiată și legală.

La concluzia enunțată instanța de apel a ajuns, în rezultatul cercetării probelor, descrise în pct.4.1 al prezentei decizii, care au fost apreciate conform art.101 Cod procedură penală, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată la caz lipsește.

Totodată, instanța de apel menținând sentința primei instanțe și-a argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile părții vătămate, Cotorobai Iurie, a martorilor Casian Ludmila, Scripnicov Vladimir, a procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 26.11.2018, a recipisei de vânzare-cumpărare a automobilului, cert se demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunii încriminate, probe care sânt descrise amănunțit în punctul 10 a deciziei atacate.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția acestuia, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform

practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010, și statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Instanța de recurs conchide că toate probele materiale administrate în cauză coroborează între ele și indică direct la Țiganciu Dumitru, ca fiind persoana care a comis infracțiunea prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Nu pot fi reținute argumentele apărării, precum că, *nu s-a probat prin nimic mărimea prejudiciului material sau careva acte care ar demonstra faptul că Cotorobai Dumitru deține mijlocul de transport*. Or, potrivit recipisei de vânzare-cumpărare a automobilului, rezultă evident că Lupușor Anatoli la data de 11.04.2016 i-a vândut lui Cotorobai Iurie, automobilul de model Mercedes Benz E300, de culoare sură, la prețul de 1600 euro. Mai mult, potrivit declarațiilor părinților părții vătămate, se atestă că, aceștia au procurat automobilul pentru fiul lor la prețul de 1600 euro, prejudiciu cauzat părții vătămate în urma sustragerii de către inculpat a automobilului menționat.

Argumentul apărării precum că martorul Scripnic Vladimir nu cunoaște modelul automobilului nu poate fi reținut pentru a interveni în decizia contestată. Or, declarațiile martorului au fost cercetate în coroborare cu celelalte probe administrate în cauza penală, care fără echivoc demonstrează vinovăția inculpatului.

Totodată, se reține, că atât declarațiile părții vătămate cât și a martorilor sunt concludente și pertinente, coroborează cu alte probe, fiind neschimbate pe tot parcursul procesului penal, instanța de apel întemeiat le-a apreciat ca veridice, or, nu se constată careva temei de a le pune la îndoială, și cele relatate corespund circumstanțelor cauzei.

La fel, nu poate fi reținut argumentul apărării precum că, *nu a fost audiat martorul Odobescu Andrian de la care partea vătămată și martorii au aflat că inculpatul a răpit automobilul*. Or, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată în prima instanță, la finisarea cercetării judecătorești atât inculpatul cât și apărătorul acestuia nu au avut careva cereri și demersuri, fiind de acord cu finalizarea cercetării judecătorești. Ulterior, prin intermediul cancelariei a parvenit cererea inculpatului privind audierea în calitate de martor a lui Odobescu Andrian, însă la ședința de judecată inculpatul a refuzat a fi escortat, iar avocatul acestuia nu a cerut reluarea cercetării judecătorești întru susținerea cererii înaintate de către inculpat.

Mai mult ca atât, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, atât inculpatul cât și apărătorul acestuia nu au înaintat o astfel de cerere. Or, instanța de apel, verificând probele cercetate în prima instanță, a analizat relevanța acestora și a oferit motive suficiente în soluția de menținere a condamnării, astfel că, în cazul dat nu se constată încălcarea art. 6 §§ 1 și 3 (b) CEDO, după cum invocă apărarea.

Ce referire la argumentul apărării precum că, *instanța de apel nu s-a expus asupra cererii inculpatului privind aplicarea art.385 alin.(5) Cod procedură penală, prin care a solicitat reducerea termenului de pedeapsă pentru perioada care s-a aflat în Penitenciarul-13 cu includerea perioadelor în care s-a deținut*, Colegiul penal este solidar cu concluzia instanței de apel prin care a fost respinsă solicitarea inculpatului, or, potrivit materialelor cauzei, nu se confirmă că inculpatul s-ar fi adresat cu o asemenea cerere în prima instanță, când era examinată cauza penală în fond, totodată lipsind probe care ar dovedi condițiile de detenția a inculpatului, ultimul având posibilitatea să depună separat o astfel de plângere în temeiul prevederilor art. 473/2-473/4 Cod de procedură penală.

7.2 Cu referire la temeiul pentru recurs semnalat de către recurent și prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează că recursul nu a fost motivat sub acest aspect.

Generalizând cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, de către instanța de recurs nu este identificată vreo eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiurilor de casare prevăzute de pct. 6) și 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Malai Tatiana în numele inculpatului Țiganciuc Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Țiganciuc Dumitru xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **28 ianuarie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie